

njegovem imenu, da bo znal uspešno zastopati želje in zahteve Hrvatske!!

Mi pa bi tu hitro opozorili gospoda ministra „izven službe“, da je bil sedanjí gospod minister za Hrvatsko tudi že hrvatski ban!

Torej na mestu, ki mu je dajalo dovolj prilike in sredstev — saj je imel tudi saborsko večino za seboj — za uspešno brambo hrvatskih želja in potreb? Zakaj jih ni branil tedaj, zakaj ni dosegel najmanjše sanacije vseh tistih kršenj pravic Hrvatske, fundiranih v zakonu, v nagodbi med Hrvat, sko in Ogrsko? Ali ni hotel, ali ni mogel? Hrvatska javnost je čula lepo njegovo sporočilo, ali gospod pl. Josipovič se ne bo smel čuditi, ako v tej javnosti ne bo — vere!

Odpevši te slavošpeve, pa je gospod minister „izven službe“ vendar stopil na trda tla realnosti in je izvolil priznati veliko resnico, naglašujoč, da razmere v monarhiji in vnanja politika zahtevajo srečne rešitve hrvatskega vprašanja!

To pa je ravno, spoštovani g. pl. Josipovič, tisto šmentano vprašanje: kako si slavljenci mogotci v Budimpešti predstavljajo srečno rešitev ogrsko-hrvatskega spora? V tem vprašanju je vsa teža razlike med budimpeštanskim in hrvatskim stališčem! In žal: pot, ki so jo ubrali v Budimpešti do rešitve spora, nam že daje poljasla, da v Budimpešti niti od daleč ne mislijo na tako rešitev spora, ki bi ustrezala hrvatskemu, v zakonu utemeljenemu stališču! Barona Skerlecz more biti idealen človek in še idealnejši uradnik, ali če bi bilo v Budimpešti resne volje za srečno rešitev spora, sploh ne bi bili prišli z obnovljenjem komisarijata, ampak bi bili izposlovali pri kroni imenovanje bana s striktnim nalogom, da razpiše takoj volitve, uvede zopet normalno ustavno življenje v ta namen, da pride do glasu volja naroda, *katera edina more biti v podlago pogajanjem za srečno rešitev spornih vprašanj!!*

Seveda se je oglasil drug mož, ki je po mišljenju tesen sorodnik g. ministra Josipoviča, bivši ban Tomašič, na konferenci hrvatskih staro-unionistov v Budimpešti, da obrazloži tudi novi komisarijat. Niso poslali zopet kraljevega komisarja v Budimpešto morda zato, ker ne zaupajo politični zrelosti hrvatskega naroda, ampak le zato, ker treba, da se narod „pomiri“, predno bo pozvan, da izreče svojo voljo...

Komu ne igra maliciozen nasmeš okoli usten?

Zastoj se je potrudil gospod bivši ban, da bi z lepo besedo pokrili grdo — proti hrvatsko namero! Hrvatska javnost umele latinščino teh hrvatskih „starounionistov“ in ve dobro, v čem naj bi obstajalo tisto pomirjenje in kaj naj bi prineslo: komisar Skerlecz naj ustvari vsaj možnost, da ti unionisti pridejo do večine v novem saboru! Potem seveda bi bilo pogajanje kaj lahko za — Madjare!

To pač niso priprave za srečno rešitev hrvatsko-madžarskega spora, marveč je le zavraten manevar, ki bi je v obraz logiki in najelementarnejemu umevanju o pogajanju. Če imam res resno voljo za pogajanja v svrhu sporazuma, ne smem zahtevati od drugega kompliciteta, naj mi že poprej, nego prično pogajanja, zagotovi to in to! Ogrska vlada pa bi hotela, naj se jej zagotovi taka in taka večina v hrvatskem saboru že prej, nego bo narod pozvan, da izvoli ta sabor. Narod hrvatski naj bi dal najprej orožje, — svoje parlamentarno zastopstvo — iz rok in potem naj bi šele stegnili roko, da mu iz Budimpešte vržejo vanjo kako — miloščino!

Sedaj tudi lahko umejemo smisel besede g. pl. Josipoviča, kako bo g. Skerlecz uspešno reševal svoje naloge kakor ban: na hrbtih slepo udanih madjaronov!

Ne, tako se ne dela za srečno rešitev spora! Že dejstvo, da so poslali zopet komisarja, mesto da bi bili imenovali bana in takoj razpisali volitve, je nedvomljiv dokaz, da v Budimpešti ne mislijo na tako rešitev hrvatskega vprašanja, ki bi bila zadovoljliva in sprejemljiva tudi za Hrvatsko in ki bi tudi odgovarjala tisti resnici, ki jo priznava tudi g. pl. Josipovič, da namreč tudi razmere v monarhiji in dogodki na Balkanu zahtevajo srečno rešitev hrvatskega vprašanja! A to našo nevero potrja še bolj dejstvo, da se je novi komisar najprej predstavil tistim staro-unionistom — kar pa je le evfemizem za te stare madjarone; da je vstopil v vrste teh — političnih mumij s črno, narodu omraženo minotostjo, in da je suoval svoje načrte s temi čez glavo kompromitiranimi ljudmi, v katerih vidi hrvatska javnost posebej negacijo vsake narodne volje in pa tisto brezvestnost, ki je za lastno osebno korist vsakomur na uslugo!

Slavospevi g. pl. Josipoviča ne morejo torej nikogar varati glede intencij, ki jih zasleduje grof Tisza z imenovanjem drugega

komisarja. Vino ostaja isto, le cev, po kateri ima vino teči, bi bila druga. Edina razlika je ta, da je namesto robatega Cuvača brez vsake izobrazbe stopil uglašenjši, izobraženjši, a zato morda tudi zviteljši, zavrateljši in nevarnejši baron Skerlecz!

Povrnelo naj narodu ustavne naprave, dajo naj mu zopet konstitucionalno zastopstvo, uvedejo naj zopet razmere normalnega, političnega življenja, in pred vsem naj povrnelo svobodo tiska, da bo prihajala volja naroda do glasu! Pot iz komisarijata v komisarijat pa ne vodi do srečne rešitve hrvatskega vprašanja.

Domače vesti.

Odlikovanje. Policijskemu svetniku g. Mihaelu Pertotu je cesar podelil viteški križec Franc Josipovega reda.

Imenovanje. Računska svetnika Peter Spadaro in Josip Frogia sta imenovana za višja računska svetnika, računski revidenti Fran Smerčinich, Josip Zorn in Josip Zalateo pa za računske svetnike.

Komisarja finančne straže I. raz. Fran Gradšnik in Anton Martmolich sta imenovana za višja komisarja II. raz. v IX. činovnem razredu.

Za računska revidenta v IX. čin. razredu sta imenovana proviz. rač. revident Benvenut Farolli in rač. oficijal Karel Medanich; za rač. oficijala v X. čin. razredu rač. asistent Albert Mandl; za rač. asistenta v XI. čin. raz. proviz. rač. asistent Hugon Doratti in proviz. blagajniški asistent Vladimir Prinačič.

„Piccolo“ dela zopet našim okoličinam svoje hlaavske poklone. Zopet si nistri buoni villici! Da-si ve dobro, kako je, vendar hoče kovati kapital iz dejstva, da niso motili njihove nedeljsko prireditve na Opčinah, ter prikazuje stvar tako, kakor da so prišli okoličani do spoznanja in da so postali pravi pravcati — kamoraši, ki nočejo nič več čuti o kakem slovenskem vodstvu.

To si pa upa trditi par tednov po volitvah, ko je naša okolica na jasen način pokazala, da hoče čuvati svoj slovenski značaj in ko so se okoličani — to bodi povedano signoriji na uho — komaj premagovali, da niso tudi v nedeljo potrdili, kar so afirmirali na volitvah. Pa mi se ne bomo prerekli s „Piccolom“. Čemu naj bi ga mi ovirali, če že hoče lagati in varati svojo publiko? Saj bo to le njihova škoda, kakor je bila doslej še vedno, ker so svoje ljudi zavaljali v krive sodbe o nas, o naši vrednosti, in o naši moči in o našem napredku in razvoju. Pa saj je tudi gotovo, da „Piccolo“ sam drugače kriči, nego misli. Saj je imel že dovolj grenkih izkušenj s svojim polajevanjem resnice. Kolikokrat je pisal tako kakor piše sedaj in je delal hlaavske poklone okoličinam, a vsikdar je sledilo potem insultiranje z barbari in pozivanje na progajanje in bojkot. Tudi pred leti 1897—1898 je „Piccolo“ bogve kolikokrat slepomišlil in sleparil z buoni villici in trdil, da so okoličani kar zaljubljeni v gospodovalno kamoro.

Leti 1897 in 1898 pa sta prinesli vendar dogodke, ki so zgradbo „Piccolovih“ lepih bajk zrušili v nič in ki jim je bila posledica ta, da si kakega pol leta ta signorija niso niti upali v okolico.

Naj se torej le varajo, naj le laže „Piccolo“, naši okoličani pa si mislijo: Mi pa ostanemo kakor smo bili — pripravljeni, da nas bo „Piccolo“ o prvi priliki zopet — insultiral in psoval z barbari!

Slovenec — za „Lega nazionale“ „Piccolo“ od 29. t. m. prinaša pod naslovom „Elargizioni alla Lega nazionale“ nastopno: „Raccolto nella trattoria „Al cacciator“ (via Chiozza) fra proprietario, avventori e camerieri cor. 10.“ („Nabrano v gostilni „Al cacciatori“, ulica Chiozza, med lastnikom, gosti in natakarji K 10“.

Pripomnjamo, da je gostilničar Slovenec, doma iz Boršta.

Slovenski gostje pa sede še dalje v taki gostilni, kjer vpricho zgorajomenjenega sramotnega slučaja vidijo na mizi tudi — Legine žigice! — Brez komentarja!

Na naslov c. k. finančne oblasti. Iz Lonjerja: Čuje se, da nas zapusti v kratkem vodja c. k. finančne straže v Ključu, gospod Ivan Grebenc. Pet let službuje že omenjeni gospod pri nas. Ljudstvo je z njim popolnoma zadovoljno; nikdar ni imelo najmanjše pritožbe proti njemu. Kako bi pa tudi? Saj je bil mož vedno prijazen in postrežljiv in je občeval s strankami v domačem jeziku, v svojem materinem jeziku. In to je prvo, kar se mora zahtevati od osebe, ki ima veden stik s strankami, ki so v tem okraju izključno slovenske narodnosti.

Čuje se, da bo njegov naslednik nevelik našemu jeziku. Zato zahtevamo naj odločneje od c. k. finančne oblasti, da nam pošlje moža, ki bo popolnoma več našemu jeziku. Obračamo se v to tudi do poslancev, da preprečijo nameravano nepravilno imenovanje, ki je baje že v teku.

Gospod Ivan Grebenc odhaja dne 1. avgusta v zaslužni pokoj. Javno naj mu bodi izrečena hvala za njegovo delovanje v zadovoljstvo vseh strank in vse najboljše — v bodočnost!

Niti črhnil niso, tako je zaprlo sapa laškoliberalni kamori ono pismo bivšega njenega kandidata Angela Piricha, ki smo je priobčili pred dobrim tednom v našem listu. Čakali smo in čakali, da se bo oglasil „Piccolo“ ali morda „Indipendente“, če ne morda zaradi drugega, pa vsaj zato, da bi zanikal pristnost lista, ali kaj podobnega; tako tudi tega ni bilo. Popolnoma so zamolčali pismo.

Če bi bil kedaj v nas vstajal kak dvom o pristnosti onega pisma, bi bil ta „Piccolov“ in „Indipendentov“ molk za nas najboljši dokaz, da je pismo pristno, a še bolj bi bilo nas utrdilo v tem prepričanju dejstvo, da se niti *Angelo Pirich* sam ni upal vse dosedaj storiti niti najmanjšega koraka proti nam in skušal zanikati pristnosti pisma, ki smo je priobčili! Vsi ti dokazi pa so popolnoma nepotrebni, kajti oseba, ki natančno pozna pismo Pirichovo, je na prvi pogled, ko je zagledala pismo, izjavila popolnoma odločno, da je to v resnici Pirichova pisava. Stvar je torej popolnoma dognana.

Čudno pa se nam zdi, da v tej zadevi, ki tako očito dokazuje podkupovanje volitev po kamoraških in ko pismo celo natančno označuje osebe, ki so bile soudeležene pri tem protizakonitem opravilu, obstati, ki so poklicane, da varujejo zakon, še niso storile ničesar. Da jim torej pokličemo vso stvar nekoliko v spomin, naj ponovimo najmarkantnejše točke iz onega pisma.

Pismo, datirano dne 6. junija 1913, je naslovljeno na vodstvo volilnega odbora laško-liberalne stranke („Direzione del Comitato Elettorale Liberale Nazionale“ — kakor je pisal kandidat Pirich) v Trstu in pravi takoj v začetku: „Podpisani si dovoljuje prositi slavni odbor za znesek K 1200 — entisoldvesto — za volilni boj v II. okoličanskem okraju II. razredu in sicer za Rocol-Verdelo itd. („Il sottoscritto si permette di pregare codest' S.le Carica l'importo di corone 1200 — mileduecento — per la lotta elettorale del II. Distretto II. corpo territoriale e precisamente Rozzol-Guardiola ecc.“)

Torej za 1200 K je šlo pri tej volilni kupčiji. In zakaj je potreboval kandidat laškoliberalne stranke *Angelo Pirich* teh 1200 K? To je povedal popolnoma natančno v svojem pismu, ki pravi dobesedno tako-le:

„Ora io sub l'accordo del Sr. Avv. Dr. Cesare Piccoli ho approfittato ad p. e. di dare a certi avventori i quali non intendono di che si tratta certe piccolezze dandoghe ordini a certi voti!“

Denar je torej potreboval za to, da ga more razdeliti ljudem, ki ne vedo, za kaj gre, in jim obenem dati nalog, da gotovo volijo — koga? — menda ne slovenskega ali socialnodemokratskega protikandidata, temveč laškoliberalnega, prečastitega gosp. Angela Piricha samega. Denar je potreboval za one takozvane „mrzle“ volilce („voti freddi“) kakor jih imenuje v pismu, da se ogrejejo za laškoliberalno kamoro in glasujejo prav gotovo v tistem smislu, kakor je želel on, namreč v laškoliberalnem, za njega samega. Pirich potemtaka v svojem pismu naravnost priznava, da potrebuje denar za podkupovanje volilcev. Obenem pa se čita v tem pismu tudi, da ni Pirich sam iz svojega prišel na to misel, kajti saj vendar pravi, da sta se sporazumela za to z odvetnikom dr. Cesarjem Piccolijem. Dr. Piccoli je potemtaka tudi vedel za vso to stvar, a vedel je za to prav gotovo ne samo on, temveč ves volilni odbor laškoliberalne stranke, kajti 1200 K se vendar ne izdaja kar javljeno, temveč gotovo le po odobritvi odbora.

Taka je torej cela stvar o kupovanju glasov v Rocolu. Mislimo, da je bolj natančno ni mogoče opisati. Mi seveda, s svojo preprosto državljansko pametjo, mislimo, da je tako podkupovanje volilcev nezakonito in celo tudi kaznivo, in se celo tudi spominjamo, da je bil tupatam kak podkupovalec s podkupljencem vred obsejen in precej ostro kaznovan, dočim se nam pa zdi, da za Trst menda ne veljajo enaki zakoni, kakor za ostale dežele, zastopane v dunajskem državnem zboru, kjer je bil sprejet zakon o varstvu volilne svobode. Prepričani smo, da bi bil Slovenec, o katerem bi „Piccolo“ konstatiral kaj podobnega, kakor smo mi z onim pismom, že zdavnaj sedel v luknji, dočim se pa za ta slučaj ne zmeni nihče. Čudno je pač res to in zato izjavljamo, da ne pripustimo, da bi kar tako lepo zaspala ta stvar, kakor si žele najbrž nekateri gospodje, in jo bomo ponavljali toliko časa, da se vendar kdo zgame. Če ne prej, pa se spravi stvar na dan v tržaškem deželnem zboru, oziroma, če tu ne, pa v državnem zboru, kjer povprašajo gospoda justičnega ministra, ali se v Trstu res smejo tebični meniči podkupovati volilci in tako krhiti veljavni državni zakoni, ne da bi varuhi zakonov le zmignili vsled tega. Bomo videli, morda pa pomaga to. Do tedaj bomo hranili velezanimivo pismo prečastitega gospoda Angela Piricha v našem uradništvu, kjer si ga lahko ogleda, kogar zanima stvar.

Amerikanska sodba o Nemcih. Amerikane Price Collser je izdal knjigo o Nemcih. Njegova sodba ni ravno laskava. Sedanja Nemčija je — nemški cesar. Kamor

se človek obrača, ima nasproti sebi cesarja. Brez nje ga bi bila Nemčija sila drugega reda. Po tem globokem poklonu cesarju sledi neugodna sodba o Nemcih, ki da niso svojemu cesarju prav nič podobni. To je razvidno že iz nemškega člaspisja. Niti to člaspisje v svoji skupnosti, niti posamični žurnalisti nima v Nemčiji tistega političnega vpliva, kakor na Angleskem ali v Ameriki.

In nemška žurnalistika vpliva neugodno na Nemce sploh. Sovražijo Žide, ali velik del nemškega bahaštva so nakupili vendar Židje.

Istotako kakor politika tudi družba in organizirana. Tu ni velikih figur. Celovodilne politične figure so le sence, podobne slugi cesarja. Niso ne zastopniki svoje osebnosti, ne zastopniki svojega naroda. Njihovo hlapčevstvo ubija vsako samostojnost, da le tavaajo v temi in govore fraze v — praznino. Celovodilne dame, ki so čarobne in zbiraajo v svojih salonih vse, kar je najinteresantnejšega v duševnem in političnem dnevnem življenju, so skoro brez izjeme udane običajni oficijoznosti.

Politične stranke se sicer pretepaajo okoli volilnih žar, ampak ne morejo ničesar določati, ker dela to drug mojster, ki jih enostavno pošilja domov, če se ne vedejo dostojno. Neki fabrikant, oporjen na strašne posledice socialistične večine v Reichstagu, je dal značilni odgovor: „Saj bi vlada enostavno ne dovolila tega!! Vse to pojasnjuje dejstvo, da ljudstvo ne vlada in da nima vati in biča v rokah in nima nobene možnosti, da bi zamenilo kočijaža.“

Nemške države držl skupaj le strah pred nevarnostjo od zunaj, ne pa kak interes, ali simpatije. Nemčija ni polje za svetovnega žurnalista. Nazori in mnenja žurnalistov, ki je več ali manje le javna družba, so nazori človeka, ki berači za drobine z mize vladnih uradov. Kar piše, ne piše kakor neodvisen in čist opazovalec, in čitatelj tudi ne sprejema tega z zaupanjem in spoštovanjem. Amerikansko „zmerno časopisje“ ni sicer na dobrem glasu, ali nikdar ne pada do tacihi neopisno nedostojnih karikatur, kakor jih vidimo v nemških ilustriranih listih.

Posebno stroga je sodba Amerikanca o Berolincih. Na ulicah in javnih mestih nastopajo tako, da napravljajo utis, kakor da niso imeli dobre vzgoje v detinstvu, in ne znajo, kako se treba vesti v kultivirani dostojni domačiji. Vsak gentleman v Nemčiji bi se moral sramovati pisave v večini nemških listov po nesreči s parnikom Titanic. Tu se je kazal izbruh brutalnega farizejstva, ki postavlja ografo vsaki dostojnosti.

In pa kakovost, industrijalci, vojaki, uradniki, Židje — vse sedi v posebnih političnih pregrajah. Celovolitične stranke se omeajo le vsaka nase. Državni zbor napravljajo na pljuča čuden vtis po navzočnosti uniformiranih vojakov pomorščakov in duhovnikov. Vsi skupaj napravljajo vtis nerodnožev — ne ljudi dejanja, ampak teoretikov. Govorniki v debatah nimajo predloga, ampak le do tega jim je, da si olajšajo dušo in izgovore svojo izpoved. Po cesarju imenovani ministri postopajo željni nevoljno in zaničljivo, kakor s trmastimi — osilnosilci. Rabijo bič ali pa vabljivo krmo, da jih spravljajo z mesta — — —

Ekscerpirali smo to sodbo amerikanskega pisca, ki pač čudno kontrastuje z baharijo Nemcev, da so oni izvoljeni narod, poklicani, da vodi, uči in mojstruje ves ostali svet.

Daleč smo prišli v Avstrijo! V večerajšnji številki smo na kratko poročali o tatvini bakra pri tukajšnjem poštnem ravnateljstvu. Aretirana sta bila zaradi te tatvine dva težaka, zaposlena v telefonskem skladišču in sicer 23letni Štefan Latojca, rodom iz Zagreba, stanujoč v ul. Geisli št. 3, in Viktor Zamuner, star 26 let, iz Roncadelle pri Trevisu v Italiji. Vrednost ukradene kovine znaša nad 1000 K. Obenem je bil aretiran tudi trgovec Henrik E, ki je kupoval baker od tatov.

Ta dogodek ne bi bil tako pomenljiv po stvari sami, kakor pa po dejstvu, ki je prišlo na dan, *da so namreč pri c. kr. poštnem ravnateljstvu zaposleni ljudje, ki niso niti avstrijski državljani. C. kr. poštno ravnateljstvo je imelo torej zaposlenega enega ogrskega državljanca, a drugi je bil celo — renjiko!* Tako varuje torej c. kr. urad koristi avstrijskih državljanov s tem, da daje zaslužek tujim podanikom — tatovom! No, to so res lepe razmere!

Renjiko! „gentiluomini“. Nekli Luigi Leopizzi, iz Benetke, se je v Trstu pečal z najraznovrstnejšimi podjetji, katerim pa se je poznalo že oddaleč, da so proračunana na sleparstvo. Izdal se je tudi za profesorja. Te dni pa so prišli iz Benetke od tamonje varnostne oblasti lepa poročila o njem, da ga je tukajšnja policija nemudoma aretirala in ga odpeljal čez mejo.

Razpisani službi. V moški kaznilnici v Gradiški ste izpraznjeni dve pazniški mesti. Prošnje do 8. septembra t. l. kaznilniškemu vodstvu. Natančnejši pogoj

„Piccolo“ naj iz teh vrstic posname, da ima naša organizacija važnejšo nalogo, kakor pa provocirati in demonstrirati proti italijanskim pritrditvam.

Deželni odbor „Narodne delavske organizacije“ v Trstu sklicuje za danes, v četrtek, ob 7 zvečer važno konferenco v društveni dvorani N. D. O., ulica Sv. Frančiška št. 2.

Podružnica NDO pri Sv. Jakobu vabi šentjakobsko delavstvo na javni shod, ki se bo vršil v soboto ob 8 zvečer v dvorani „Delavskega kons. društva“ pri Sv. Jakobu. Na shodu poročata tov. dr. Vekoslav Kisovec.

Delavci šentjakobskega okraja! Poskrbite, da bo shod, ki je za vas velevažen, dobro obiskan.

Podružnica NDO v Škedenju priredi v soboto ob 7 zvečer skupen shod delavstva iz plavžev in čistilnice petroleja v prostorih „Gospodarskega društva“ v Škedenju. Kakor se nam poroča iz Škedenja, hočejo podjetniki potem raznih nakan delavstvu celo poslabšati njihov že itak tako obupen položaj, zlasti v plavžih. Sicer pa se bo o tem govorilo na shodu, ki naj se ga udeležijo delavci iz plavžev in čistilnice petroleja v čim večjem številu.

Odbora skupine plavžev in čistilnice petroleja imata v petek ob 7 zvečer važno skupno odborovo sejo v društvenem prostoru v Škedenju.

Vesti iz Goriške.

Iz Divače. Podružnica „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ v Divači priredi v nedeljo, dne 3. avgusta, ples na vrtu g. Andreja Obrsnela pri postaji v prid podpori novemu skladu. Ples se bo vršil ob vsakem vremenu, ker v slučaju slabega vremena bo velika dvorana na razpolago. Ujuzno vabimo člane in občinstvo iz kraške in tržaške okolice, posebno izletnike in hribolazce, v našo vas, ki itak že slovi po svojih vilenicah. Z ozirom na plemeniti namen se nadejamo velike udeležbe. Železniške zveze so ugodne na vse strani. Za dobro postrežbo je poskrbljeno. Posebnih vabil ne bomo razpošiljali.

Ožja volitev v kmetskih občinah.

V sledečem podajamo uradno proglašeni izid ožje volitve v kmetskih občinah tolimskega in goriškega okraja.

V tolimskem okraju je bilo oddanih 1015 veljavnih glasov od katerih sta dobila

samostojna kandidata
Miklavč 530 glasov,
Mikuž 514 „ „
klerikalna novostrujska
Abram 485 glasov,
Rejc 491 „ „
Izvoljena sta torej samostojna kandidata Miklavč in Mikuž.

V goriškem okraju so dobili

samostojni kandidati
Gorjup 1068 glasov,
Furlani 1054 „ „
Klanjšček 1028 „ „
klerikalni novostrujski
Kovačič 1021 glasov,
Obilubek 1047 „ „
Rojec 1070 „ „
Izvoljena sta potemtakem samostojna kandidata Gorjup in Furlani in klerikalni novostrujski Rojec.

Pozor, volilci mestne in trške skupine!
Jutri, v petek, dne 1. avgusta, vas kliče vaša narodna dolžnost na volišče, da si izberete moža, ki bi naj vas po vašem najboljšem preudarku mogel čim najuspešnejše zastopati v deželni zbor.

V slovenski mestni in trški skupini vam je voliti enega poslanca in tu je seveda umljivo samo po sebi, da more biti izvoljen le mož, ki bo skupaj z dosedaj izvoljenimi samostojnimi, brezstrankarskimi, neodvisnimi poslanci stal kakor skala v boju proti našim narodnim in gospodarskim nasprotnikom v deželni zbor. Vaši zaupniki so si izbrali za kandidata moža, o katerem ste lahko prepričani, da bo po svojih najboljših močeh zastopal ne samo koristi svojih volilcev, temveč tudi koristi vsega slovenskega naroda na Goriškem, in ta mož je

dr. Karel Podgornik,
odvetnik v Gorici.

Oddajte torej jutri, v petek, dne 1. avgusta, vsi do zadnjega svoje glasove njemu in pokažite tako, da v resnici hočete mirnega, slovnega, koristenosnega dela v bodočem deželni zboru.

V laški mestni in trški skupini seveda ni misliti na zmago slovenskih kandidatov, toda to ne sme dati niti enemu slovenskemu volilcu povoda, da bi se ne udeležil volitve. kajti prava sramota bi bila za nas Slovence, ko bi prepuščali Lahom ona mesta in trge, v katerih biva tisoče in tisoče našega naroda, ne da bi tudi tu hoteli pokazati in pogledati svojo moč. Vsi do zadnjega slovenskega volilca moramo na volišče in oddati svoje glasove kandidatom, ki jih je postavil naš skupni Narodni odbor! Kakor smo že poročali, se je laško-liberalna kamora začela v zadnjem času

precej hudo krušiti, v Trstiču so proglasili samostojne laške kandidate in laška klerikalna stranka zastavi tudi vse svoje moči. Slovinci štejemo tako lepo število glasov v tej skupini, da bodo naši glasovi gotovo jezikec na tehtnici: od nas bo odvisna izvolitev kandidatov te ali one laške stranke, kar je velikanskega pomena za bodoče delovanje našega deželnega zbora. Zato pa je tudi treba zastaviti vse naše moči, da se v resnici udeležijo volitve vsi naši volilci in oddajo svoje glasove našim skupnim narodnim kandidatom, ki so:

dr. Peter Medvešček,
odvetniški kandidat v Gorici,
dr. Ernest Dereani,
zdravnik v Gorici,
Josip Hrovatin,
nadučitelj v pokopju in posestnik v Gorici, in
Alojzlj Brajnik,
posestnik pri Barki.

Slovenski volilci, zlasti volilci v mestu Gorici! Ne dajte se zbegati po klerikalnih novostrujskih, ki delajo na to, da bi slovenski volilci glasovali za laške klerikalce, temveč glasujte edino le za kandidate skupnega slovenskega Narodnega odbora. Mi Slovenci nimamo prav nobenega povoda, da bi podpirali laške klerikalce, ki nam niso nič manj nasprotni kakor laški liberalci, nam mora biti pred očmi le eno: naša lastna korist, korist našega naroda, in ta nam narekuje, da ugotovimo in pokažemo svojo moč tudi tamkaj, odkoder nas naši narodni nasprotniki posili hočejo izriniti, dasiravno smo tudi tu na svojih domačih tleh. Ljudsko štetje je pokazalo, da nas je natisoče; pokažimo torej tudi pri volitvah, da ti naši tisoči zahtevajo svojih pravic in upoštevanja! Kdor voli naše narodne nasprotnike, je izdajalec svojega slovenskega naroda in ne zasluži več imena Slovenca! Torej jutri, v petek, dne 1. avgusta, vsi na volišče za naše narodne kandidate!

Cvetilni dan priredita pevsko-bralno društvo „Tomaž“ in podružnica CMD dne 3. avgusta v Tomažu v krasnem kostanjevem logu v „Brah-Slanj dol“ tik ceste med Tomažem in Dutovljami, pol ure od postaje Dutovlje—Skopo. Program raznovrsten: Sprejem društev v vasi. Skupni odhod iz vasi ob 2:30 pop. Slavnostni pozdrav pred veselilnim prostorom. Nastop društev: Proste vaje Sokolov. Petje, godba, šaljiva pošta, ples, kraški „kofe“ in ječmen; starinski muzej, zbirka kraških prastarin, bo odprt od poldne do 11 zvečer. Tu se bo videlo vse starine, s katerimi se je ukvarjal nekoč prvotni kraški prebivalec. Vra kraška dekleta v pestrih narodnih nošah bodo prodajala različno narodno blago, razglednice, kolke, cvetlice itd., vse za družbo sv. Cirila in Metoda. Vse bo na razpolago: pristni kraški teran, pivo, sladčice, mrzla jedila itd. Vstopnice k veselici se bodo razprodajale: v Dutovljah v gostilni Ukmar, v Tomažu in pred veselilnim prostorom. Svirala bo Slovenska godba iz Mavhinj. Čisti dobiček je določen v izključno narodne namene. — 3. avgusta torej vsi na naš kralj Kras v naše središče, vsi za mater Družbo sv. Cirila in Metoda!

Združena odbora.

Vesti iz Istre.

Iz Boršta nam pišejo: V nedeljo je imel tu neki posestnik osmleco in se je pri njem zbrala večja družba pivcev, ki pa niso bili domačini, temveč sami zunanji ljudje. Nekaj časa so se še razumeli med seboj, potem pa so nekateri nateknili nekake socialnodemokratske znake, nakar se je kmalu začel prepir in potem pretep. Začeli so po kiti streliti in tudi noži so se posvetili. Prihitel je tjaški orožnik, a ker je bil sam, ni mogel aretirati vseh razgrajčev, temveč samo par in še te s težavo. Bilo je tudi ranjenec. Orožnik je odvedel aretirance v Boljunec in potem v Koper, par ranjenec pa so baje prepeljali v tržaško bolnišnico. Kdo so bili pretepači, se ne ve, ker jih nihče domačih ni poznal.

Ta dogodek pač res jasno kaže, kako nujno potrebna bi bila pomnožitev orožništva pri nas, kamor zlasti ob nedeljah prihaja mnogo tujcev, ki le preradi uprizarjajo potem take stvari, kakor je bila zgoraj omenjena.

MALI OGLASI
MALI OGLASI se računajo po 4 vin. besedo. Mastno tiskane besede enkrat več. Najmanjša pristojbina 40 vin. Plača se takoj in neratno oddelku.

Modistinja prodaja krasne klobuke pod tovarniškimi cenami. Ulica Nuova 45, I. nadstropje. 1614

Takoj se odda sobica za K 12 —, ulica Commerciale št. 18, IV. nadst. 1695

Stanovanja z eno sbo in z vodo v kuhinji; 2 skladišči in delavnica s garaga oddajo se v Via Amerigo Vespucci št. 8 (Sv. Jakob). 1646

Proda se saradi odpotovanja zakonska soba popolnoma nova. — Ulica Riseria št. 7, I. n. 1649

Proda se kotel za petrolej. — Naslov: Petronio 2, gostilna. 1647

Rudarje in delavce išče rudokop „Adria“ pri Divači (Kranjko). 1629

Bazovski mladeniči priredijo javen ples dne 3. avgusta na vrtu „Korumnega društva“. — Svirala bo narodna godba iz Lonjerja. 1636

Mladenica pol-delavca za Buffet iščem. Pri glasiti se je: ul. Nuova 5. (1637)

Teoretičen podok na citre. — Lekcije pod ugodnim pogojem. Na prodaj: so tudi že rabljene citre. Via del Toro 7, I. 1638

Priporočila se, pod novim vodstvom, na novo urejeni hotel „Pri zlatem Jeleni“ v Gorici. Cene zmerno. 1252

Priporočljive tvrdke.

Brivski salon Trg Barriera vecchia št. 7 via - a - vis tramvajske postaje. — Toiletna postrežba. — Higijenične potreščine. — Lasuljarska dela. — Priporočila se udani lastnik Dominik Lupoli. 1617

Hans Schmidt
sobotehnik
TELEFON TRST
št. 1085. ul. della Zonta št. 7. I. 1925

ZALOGA OBUVALA
in lastna delavnica
PAVEL VISINTINI
Trst, ul. G. Carducci 27.
Podružnica: ulica Riborgo št. 23.
Velika izber moških in ženskih čevljev. Poprave se izvršujejo točno in solidno po zmernih cenah

Oblastveno dovoljena
razprodaja!
PRODAJALNA ČEVLJEV
R. NEUMANN
TRST -- CORSO ŠTV. 29 -- TRST
likvidira, in se prodajo vsi v zalogi nahajajoči se čevlji po izredno nizkih cenah.
Znano je, da prodaja ta tvrdka samo blago le vrste in je s tem vsakomur dana prilika, da se preskrbi z dobrimi in finimi čevlji po izredno nizkih cenah.

CROATIA
ZAVAROVALNA ZADRUGA V ZAGREBU.
Edini domači zavarovalni zavod.
Ustanovljena leta 1884
Centrala: Zagreb, v lastni hiši, vogal Marovske in Preradovičeve ulice.
Glavno zastopstvo: Ljubljana, Novisad, Osjek, Reka, Sarajevo.
Podružnica: v Trstu, Via del Lavatoio št. I. II. nad.
--- Telefon 25-94 ---

Ta zadruga prevzema pod ugodnimi pogoji sledeča zavarovanja:
1) Na življenje
1) Zavarovanje glavnice za slučaj doživljenja in smrti,
2) Zavarovanje dote.
3) Zavarovanje življenske rente.
2) Proti škodi po požaru
1) Zavarovanje zgradb (hiš, gospodarskih zgradb in tovarnen,
2) Zavarovanje preničnih (pohištva, prodajalniškega blaga gospodarskih strojev, blaga itd.
3) Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd.)
3) Zavarovanje steklenih šip.
Zadružno imetje v vseh delih znaša K 5038. 1910
Letni dohodek premije s pristojbinami K 1486.597.76
Izplačane škode K 5054.102.96
Sposobni posredovalci in akviziterji se sprejmejo pod ugodnimi pogoji.
Natančnejše informacije daje Podružnica „Croatia“ Trst, Via del Lavatoio št. I. II. n. in glavno zastopstvo „Croatia“ v Ljubljani (Trdka Kmet in Silvar)
Zastopnika za Goriško s sedežem v Gorici sta Franc Perko v via della scuola agraria 6 in D. Gilčvert, ul. Bertolini 20

Avtomobil
laudaulet (Doctorwagen) Puch 16 HP, 4 cil. skoro nov se prodaja na obroke.
Naslov pri „Edinosti“ pod št. 1641.

V dobroznani mesnici
Valerio Demarchi
Trst -- Piazza Barriera vecchia št. 9
se prodaja vedno prvovrstno goveje, telečje in kostrunovo meso. Postrežba tudi na dom.
CENE ZMERNE.

TRDKA
Francesco Bednar
TRST — ustanovljena leta 1878 — TRST
je preložila svojo
trgovino šivalnih strojev
bicikljev in pridevkov z mehanično delavnico vred iz ulice Ponterosso št. 4
v ulico Campanile št. 19.

Ljudska urarna
BOGOMIL PINO
Trst, ulica Vincenzo Bellini št. 13
(nasproti cerkve sv. Antona novega)
Bogat izbor ur, verižic, ovratnih verižic, uhanov, prstanov, zapestnic itd.
Konkurenčne cene.